

Thanatos

ISSN 2242-6280, vol. 1 2/2012

© Suomalaisen kuolemantutkimuksen seura

SURUKONFERENSSI YHDISTÄÄ SURUJÄRJESTÖT, ALAN AMMATTILAISET JA TUTKIJAT

Anna L. Aho

Surukonferenssi järjestettiin vuonna 2012 neljännen kerran Jyväskylän Paviljongissa. Surukonferenssin järjestelyvastuussa olivat surujärjestöt: Käpy-Lapsikuolemaperheet ry, Suomen Nuoret Lesket ry, Henkirikoksen uhrien läheiset ry ja Itsemurhan tehneiden läheiset ry sekä Suomalaisen Kuolemantutkimuksen seura. Surukonferenssin järjestämisen ovat aloittaneet vuonna 2009 Käpy-Lapsikuolemaperheet ry ja Suomen Nuoret Lesket ry. Vuonna 2010 mukaan järjestelyihin tulivat lisäksi Henkirikoksen uhrien läheiset ry ja vuonna 2011 Itsemurhan tehneiden läheiset ry. Suomalainen Kuolemantutkimusseura liittyi surukonferenssin järjestelyorganisaatioon ensimmäistä kertaa vuonna 2012; tällöin konferenssiin sisällytettiin myös ensimmäistä kertaa tieteelliset esitykset.

Ensimmäisessä surukonferenssissa vuonna 2009 aiheena oli ”Kuolemansuru ja sureminen – omaisten tukeminen äkillisen menetyksen jälkeen”. Psykologi, traumapsykoterapeutti Soili Poijula pohti puheenvuorossaan, osataanko traumaattisen kriisin kokenutta surevaa auttaa. Suomen Mielenterveysseuran kehittämisjohtaja Liisa Saarinen kertoi ammatillisesti ohjatusta vertaistuesta. Lisäksi aiheina olivat muun muassa lasten ja nuorten sururyhmät, miehen suru, kuoleman vaikutus parisuhteeseen sekä psykososiaalisten tukipalveluiden toiminta.

Vuonna 2010 konferenssin aiheena oli ”Menetyksestä arkeen – miten oppia elämään surun kanssa?”. Psykologi, traumapsykoterapeutti VET Soili Poijula kertoi omaisten selviytymisestä ja

avun merkityksestä väkivaltaisen kuoleman jälkeen, perustuen ensimmäiseen kansalliseen tutkimukseen henkirikoksen uhrien omaisista. Konferenssissa oli puheenvuoroja muun muassa traumaattisen kriisin jälkeisestä työhön paluusta, työssä jaksamisesta sekä läheisensä menettäneiden nuorten kokemuksista. TTM Anna Liisa Ahon aiheena oli vanhempien tukeminen lapsen kuoleman jälkeen. TM, tutkija Harri Koskelan esitys käsitteli lapsen menetyksen merkitystä vanhemman spiritualiteetille. Poliisipsykologi Lasse Nurmi Keskusrikospoliisista kertoi poliisin roolista omaisten surutyön käynnistymisessä.

Vuonna 2011 surukonferenssin aiheena oli ”Oikeus suruun ja tukeen”. Konferenssissa tarjottiin tietoa läheisen kuoleman aiheuttamasta kriisistä ja siitä kuinka kohdata kriisin kokenut. Konferenssissa pohdittiin, mitkä seikat edesauttavat tai vaikeuttavat surevien selviytymistä sekä ammattilaisen omaa jaksamista tukijana. Lisäksi konferenssissa esiteltiin erilaisia luovia työskentelytapoja surevan tukemiseen. Puhujina konferenssissa olivat muun muassa psykologi, traumapsykoterapeutti VET Soili Poijula, poliisipappi Carita Pohjolan-Pirhonen, TtT Anna Liisa Aho sekä THM, TRO, työnohjaaja Salme Mahlakaarto.

Vuonna 2012 surukonferenssissa kohtasivat perheenjäsenensä tai muun läheisensä kuoleman kokeneet surevat, surevia työssään kohtaava ammattihenkilöstö ja aihealueen tutkijat. Konferenssi toimi valmentavana kokemuksena myös mediassa työskenteleville, jotka työssään kohtaavat ja käsittelevät monia traumaattisia tilanteita. Konferenssi järjestettiin jälleen Jyväskylän Paviljongissa. Konferenssin keskeisenä tavoitteena on sen järjestämisestä lähtien ollut lisätä tietoutta kuolemasta, surusta ja surevan tukemisesta. Vuonna 2012 konferenssiin sisällytettiin omaksi osiokseen myös tieteelliset sessiot, joiden tavoitteena oli tuoda esille suomalaista kuolemaan ja suruun liittyvää tutkimustietoa. Konferenssi mahdollisti myös erilaisten verkostojen ja yhteistyön luomisen surevien tukemiseksi.

Surukonferenssissa kuultiin puheenvuoroja ajankohtaisista aiheista, kuten internetissä suremisesta ja muiston kunnioittamisesta (Anna Haverinen, FM) sekä vanhempien kertomuksia nuorten itsemurhista (Hanna Kiuru, VTM). Pohjoismaista näkökulmaa surun työstämiseen toi ruotsalainen Esa Puolakanaho, joka on terapeutti ja surutyön ohjaaja. Konferenssissa kuultiin myös läheisensä menettäneiden kokempuhevoroja.

Tutkimussessioissa esiteltiin uusinta tutkimustietoa lapsen kuolemasta ja monimuotoisesta surusta. Työpajoissa aiheina olivat käytännön menetelmät surevan lapsen ja nuoren tukemisesta, vertaistuen ja ammattilaisten välisestä yhteistyöstä sekä kehon käytöstä voimavarana surussa.

Ensi vuonna Surukonferenssi järjestetään 11.–12.4.2013 Tampereella (Tampereen yliopisto, Terveystieteiden yksikkö, Lääkärintie 1). Konferenssin sisältö rakennetaan edelleen suruun ja kuolemaan liittyvistä asiantuntijaluennoista, kokemuspuheenvuoroista, käytännön työpajoista ja tieteellisistä sessioista. Abstraktinjättöohjeet surukonferenssin sivustoilla (www.surut.fi) – abstraktienjättö on parhaillaan käynnissä ja jatkuu 6.1.2013 saakka. Tervetuloa Surukonferenssiin Tampereelle 2013!